Nr. 32. 1933.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. -- Cena pojedyńczego numeru 30 groszy.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 5 siepnia 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Wydział Powatowy
Katowice
L: Sm II — 2/17.

Rada gminna w Halembie wybrała w dniu 1 czerwca rb. na stanowiska honorowych ławników gminy pp. Alojzego Skutellę, rendanta oraz Wieczorka Pawła, hutnika a na stanowisko ławnika pomocniczego Bubałę Jana, górnika.

Wymienionych zatwierdziłem na te stanowiska w myśl przepisów §-u 84 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. i zaprzysiężyłem.

Katowice, dn. 26 lipca 1933 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler

Wydział Powiatowy Katowice
L.: Sm. II. — 2/19.

Rada gminna w Wełnowcu wybrała w dniu 24 lipca 1933r. na stanowiska niepłatnych ławników:
pp. Pawła Rzymełkę, właściela domu,
Feliksa Rogackiego, sekretarza Met. Z. Z. Z.
i Piotra Ringa, maszynistę.

Wymienionych zatwierdziłem na te stanowiska na zasadzie postanowień §-u 84 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. i zaprzysiężyłem.

Katowice, dnia 31. lipca 1933 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

Obwieszczenie
Ministra Skarbu

z dnia 26 lipca 1933 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc sierpień 1933 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 31 lipca 1933 r).

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 4 lipca 1933 r.

w prawie uchylenia przepisów o zwrocie opłat szkolnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Uchyla się moc obowiązującą ustępu trzeciego art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o. uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), mającego zastosowanie w myśl. art 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) także do sędziów i prokuratorów, a dotyczącego zwrotu opłat szkolnych za dzieci w szkołach średnich.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: Bronisław Pieracki
Minister Spraw Zagranicznych: Beck
Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: (—) Fabrycy.
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: (—) Nakoniecznikow - Klukowski.
Minister Przemysłu i Handlu: Zarzycki
Minister Komunikacji: M. Butkiewicz.
Minister Opieki Społecznej: Hubicki
Minister Poczt i Telegrafów: Kaliński.

(Dz. Ust. R. P. z dnia 8 lipca 1933 r., Nr. 50. poz. 390).

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 czerwca 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 31 marca 1933 r, o świadczeniach na rzecz Funduszu Pracy.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. wydanem w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o świadczeniach na rzecz Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 176) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 2 po wyrazach: „przypadającego do wypłaty" wstawia się wyrazy: „wraz ze świadczeniami w naturze";

2) po § 21 wstawia się nowy paragraf o brzmieniu następującem:

„§ 21 a. Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego kwoty, potrącone przez pracodawców, przedsiębiorstwa i monopole państwowe, związki komunalne lub instytucje prywatne, oraz opłaty od pracodawców należy wpłacać do Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia w Katowicach na jego rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, do końca miesiąca następującego po wypłacie, a równocześnie należy składać deklaracje, przewidziane w § 3 ust. 3 i § 4.

Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia w Katowicach dokonywa kontroli opłat, wymienionych w ust. 1, a w przypadkach, przewidzianych w § 19 ust. 1, — ich wymiaru i poboru przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów dotyczących wkładek na rzecz Funduszu Bezrobocia; za czynności te przysługuje Zarządowi Obwodowemu Funduszu Bezrobocia w Katowicach odszkodowanie w wysokości, określonej w § 19 ust. 2.

Co do przekazywania przez Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia w Katowicach wpływów na rzecz Funduszu Pracy wraz z karami za zwłokę oraz co do zastępowania przezeń Funduszu Pracy w postępowaniu egzekucyjnem stosuje się odpowiednio §§ 20 i 21".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Jędrzejewicz
Minister Spraw Wewnętrznych: Bronisław Pieracki
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Nakoniecznikow - Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: Zarzycki
Minister Komunikacji: M. Butkiewicz
Minister Opieki Społecznej: Hubicki

(Przedruk z Dz. U. Rz. Polsk. nr. 41 z dnia 4 czerwca 1933.)

Rozporządzenie Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych

z dnia 22 lipca 1933 r.

o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 12, poz. 57) w brzmieniu ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 275) zarządza się co następuje:

I. Urzędowe przesyłki listowe.

§ 1. 1. Do opłaty przesyłek urzędowych, a to listów i kartek, używane będą znaczki pocztowe, wprowadzone rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 370), a mianowicie:

a) do opłaty zwykłych listów i kartek 1 znaczek fioletowy,
b) do opłaty poleconych listów i kartek 1 znaczek ciemno-oranżowy,
c) do opłaty zwykłych listów i kartek za zwrotnem poświadczeniem odbioru 2 znaczki fioletowe,
d) do opłaty zwykłych listów za dowodem doręczenia (nadawanych na obszarze województwa pomorskiego, poznańskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego) 2 znaczki fioletowe,
e) do opłaty poleconych listów i kartek za zwrotnem poświadczeniem odbioru 1 znaczek ciemno-oranżowy i 1 znaczek fioletowy.

2) Wartość znaczka fioletowego i ciemno-oranżowego ustali na każdy rok budżetowy rozporządzenie Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych.

§ 2. Do nadawania korespondencji, opłaconej zapomocą znaczków pocztowych, wymienionych w § 1, są uprawnione:

a) władze i urzędy państwowe, samorządu, terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym zakresie działania, sądy i prokuratury w sprawach administracji sądowej oraz przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe";
b) osoby lub instytucje dla listów i kartek zwykłych, wysyłanych w wykonaniu ustawowego obowiązku lub na wezwanie władz i urzędów tak państwowych jak samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym

zakresie działania; nie dotyczy to pism wysyłanych przez osoby lub instytucje w ich własnym interesie.

Korespondencję wysyłaną przez osoby lub instytucje, wymienione pod lit. b), doręcza się zapomocą książek odbiorczych. Opłatę pocztową za tę korespondencję uiszcza adresat, naklejając na książce odbiorczej, w pojedyńczej wysokości, odpowiednie znaczki pocztowe, wymienione w § 1.

§ 3. Zarząd Poczt i Telegrafów przesyła według zapotrzebowania urzędowe znaczki pocztowe (§ 1) właściwym władzom naczelnym, które rozdzielają je pomiędzy podległe im władze, urzędy, pomiędzy władze i urzędy samorządu terytorjalnego i gospodarczego oraz pomiędzy sądy i komorników.

§ 4. Należności za znaczki urzędowe, zużyte do dnia 31 marca 1934 r., ustali osobne rozporządzenie Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu oraz Spraw Wewnętrznych.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1934 r. będą pokrywały władze naczelne należności za dostarczone im urzędowe znaczki pocztowe z przeznaczonych na ten cel kredytów.

§ 5. Władze i urzędy, wymienione w § 2, zaopatrzą wysyłaną korespondencję odciskiem pieczęci, adresem, numerem nadanego pisma oraz napisem „Zwykła" lub „Zwykła za zwrotnem poświadczeniem odbioru" lub też „Zwykła za dowodem doręczenia" albo „Polecona" lub „Polecona za zwrotnem poświadczeniem odbioru".

Na przesyłkach listowych, wysyłanych przez osoby i instytucje, wymienione w § 2 lit. b), należy na stronie zewnętrznej podać nazwisko (firmę) nadawcy, jego adres, oraz umieścić napis: „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku".

§ 6. Jeżeli adresat, o którym mowa w ostatnim ustępie § 2, stwierdzi, że nadeszła przesyłka listowa powinna była być przez nadawcę opłacona, prześle kopertę, a przy kartkach odpis strony adresowej kartki, z podaniem adresu nadawcy - urzędowi pocztowemu, który pobierze od nadawcy podwójną normalną opłatę taryfową.

§ 7. Władza lub urząd jako nadawca może przerzucić na adresata uiszczenie opłaty pocztowej, jeżeli wysyłane pismo dotyczy wyłącznie interesu adresata. W tym celu należy na przesyłce umieścić dodatkową wzmiankę: „Sprawa urzędowa — opłatę uiści adresat". Opłata ta pobrana będzie od adresata w pojedyńczej wysokości normalnej opłaty taryfowej dla danego rodzaju przesyłek. W razie niedoręczalności, przesyłkę zwraca się nadawcy bezpłatnie.

II. Przesyłki listowe w sądowem postępowaniu cywilnem i karnem.

§ 8. Zamiejscowe pisma sądów i prokuratur, wysyłane w postępowaniu karnem, i zamiejscowe pisma komorników w postępowaniu egzekucyjnem, wysyłane na polecenie sądów, podlegają opłatom, przypadającym za danego rodzaju przesyłkę — według przepisu § 1.

§ 9. Przesyłki listowe, wysyłane w sądowem postępowaniu cywilnem i karnem, z wyjątkiem wymienionych w § 8, opłacone będą według niżej podanej taryfy.

§ 10. 1) Miejscowe i zamiejscowe pisma sądowe, wysyłane w postępowantu cywilnem, miejscowe pisma sądów i prokuratur, wysyłane w postępowaniu karnem, miejscowe pisma komorników, wysyłane w postępowaniu egzekucyjnem, bądź na polecenie sądów, bądź na żądanie stron, oraz zamiejscowe pisma komorników w postępowaniu egzekucyjnem, wysyłane na żądanie stron, podlegają następującym opłatom:

a) list zwykły za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . . . 35 gr
b) list polecony za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . . . 60 „

2) Miejscowe i zamiejscowe pisma sądowe, wysyłane w postępowaniu cywilnem w sprawach wszczętych przed dniem 1 stycznia 1933 r., oraz miejscowe pisma komorników, wysyłane w postępowaniu egzekucyjnem, w sprawach, w których egzekucja wszczęta zosta została przed dniem 1 stycznia 1933 r., podlegają następującym opłatom:

a) list zwykły . . . . 20 gr
b) list zwykły za dowodem doręczenia nadany na obszarach sądów apelacyjnych w Poznaniu. Toruniu i Katowicach . . . . 45 „
c) list polecony za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . . . 60 „

§ 11. Opłaty za pisma wymienione w § 8 i za pisma sądów i prokurator. wymienione w § 10, są kredytowane i są uiszczane:

a) za pisma sądów i prokuratur, wysyłane w postępowaniu karnem, oraz za pisma komorników, wymienione w § 8, — Ministerstwu Poczt i Telegrafów przez Ministerstwo Sprawiedliwości;
b) za pisma sądowe, wysyłane w postępowaniu cywilnem — właściwym terytorjalnie Dyrekcjom Poczt i Telegrafów przez właściwe sądy okręgowe.

Pisma komorników, wymienione w § 10, podlegają opłacie przy nadaniu normalnemi znaczkami pocztowemi.

Opłaty ustalone w § 10 nie mogą być przerzucone na adresatów.

III. Postanowienia końcowe.

§ 12. Przesyłki omówione w rozdz. I dopuszczone są w obrocie wewnętrznym, w obrocie z polskim urzędem pocztowem Gdańsk 1 oraz z W. M. Gdańskiem.

Przesyłki listowe omówione w rozdz. II dopuszczone są tylko w obrocie wewnętrznym.

§ 13. Specjalne świadczenia poczty oraz przesyłki listowe, nie wymienione w rozporządzeniu niniejszem, podlegają normalnym taryfowym opłatom pocztowym.

§ 14. Waga przesyłek listowych, unormowanych rozporządzeniem niniejszem, nie może przekraczać 500 g., a wymiary 45 cm. w każdym kierunku, rulony zaś 75 cm. na długość i 10 cm. średnicy. Wymiary kartek pocztowych nie mogą przekraczać 15×10.5 cm.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza postanowień ordynacji pocztowej.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1933 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

a) rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 maja 1931 r. o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 452);

b) z taryfy pocztowej ogłoszonej w części pierwszej załącznika do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 317) — przepisy, dotyczące listów urzędowych z opłatą przerzuconą na adresata, zawarte w rozdziale I, lit. A, we wszystkich 3-ch punktach, oznaczonych lit. b), przepisy, dotyczące tychże listów, zawarte w rozdziale I, lit. B, w punkcie oznaczonym lit. b) oraz rozdział II.

Minister Poczt i Telegrafów: Kaliński
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki.

(Przedruk z Dz. U. Rz. Polsk. nr. 59 z dnia 31 lipca 1933.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8